

Kattungesesongen er i full gang

Det er ikke vanskelig å se at kattungesesongen er startet for fullt. Daglig kan vi lese, spesielt på internett, om kattunger som gies bort. Flesteparten av kattungene blir annonsert som leveringsklare når de er åtte uker, men åtte uker er fire uker for tidlig. Kattunger er nemlig ikke leveringsklare før de er tolv uker. Det finnes også annonser om leveringsklare kattunger helt ned i fem ukers alderen, noe som er alt for tidlig. Videre finner man flere trusler om avliving av kattungene om de ikke finner seg ett hjem. Noen går så langt som å skrive at om ingen vil ha kattungene havner de på E6. Er virkelig et katteliv så lite verdt? Når det er så vanskelig å finne hjem til kattunger at avliving blir eneste mulighet, hvorfor er da ikke kattermoren heller kastret?

Det vil fødes ca 60.000 nye kattunger i år. 20.000 av disse vil finne seg et hjem, de resterende 40.000 blir avlivet, dumpet eller hjemløse. Det finnes dessuten om lag 50.000 hjemløse katter i Norge. Det er med andre ord ett stort overskudd av katter, og dette er ett menneskeskapt problem. Derfor bør flere kastre katterne sine. Det er viktig å kastre BÅDE hunnkatten og hannkatten. En hunnkatt kan føde flere kull på ett år, samtidig som det er ett stress for kattermoren å få kull på kull. Dessuten er det en gammel myte at hunnkattene skal ha ett kull før kastrering. Erfaring viser at det har ingen innvirkning på kattens personlighet og dens evne til å være sosial. Kastrering av hunnkatter reduserer dessuten risikoen for jursvulster, samt at faren for livmorbetennelse elimineres.

I tillegg er det mange flere fordeler med å kastre katten sin. Ukastrerte katter er ofte stressede med en konstant jakt etter det motsatte kjønn og de kan ofte vise uønsket atferd. De urinmarkerer territoriet sitt og rømmer gjerne i jakten etter partnere. De fleste katter som har løpetid skriker også høyt og ustanselig. Kastrerte katter derimot blir roligere, slåss mindre og holder seg mer hjemme enn de ukastrerte. De er også mindre utsatte for smittsomme sykdommer.

Skulle uhellet være ute og man faktisk får kattunger, er det kattereiers ansvar å få gjort det beste ut av situasjonen. Kattungene skal være sammen med moren til de er tolv – 12 - uker. Dette sier både Mattilsynet, Den Norske Veterinærforening og blant annet professor og etolog Bjarne Braastad ved Universitetet for miljø- og biovitenskap. Også NRR (Norges rasekattklubbers riksforening) krever at kattunger skal være tolv uker hos moren. Altså er alle seriøse oppdrettere bundet av det, og det er jo ikke forskjell på huskatter og rasekatter. I Sverige er det faktisk forbudt å ta kattungene fra moren før de er tolv uker gamle. En slik lov trenger vi i Norge også.

Man har i tillegg ansvar med hensyn til hvem som overtar kattungene, og man bør ta betaling for ungene. Fordi huskatter som regel er gratis, blir de lettere en del av bruk-og-kast-samfunnet. Noen kattunger ender også opp som slangemat, noe man unngår ved å ta betaling. Man tar dessuten ofte bedre vare på det man betaler for, enn det man får gratis. Vi betaler for rotter og mus, hvorfor ikke betale for huskatter?

Det store overskuddet av katter gjør at kattens verdi bare synker og synker. Ved å kastrere katten din, er du med på å øke kattens status, det vil bli færre katter i Norge og dermed vanskeligere å få tak i en katt - noe som igjen vil gjøre katter mer eksklusive. Kanskje kan vi en gang i fremtiden slippe å se trusler om at små, søte kattunger blir avlivet på en bestialsk måte dersom ingen vil ha de.

Janne Helen Lorentzsen